

Tsemendivabrik „Põhne Kunda“

Külaskäik Kunda vabrikusse

Kell 11 õhtul. Pime öö on laskunud Kunda kohale. On vaikinud linna elu. Näib nagu oleks kõik tardu- nud. Kuid ei! Kõrgetest vabrikukorst- natest kerkib tume paks suits. Vabrik ei maga. Siin valmistab ööl ja päeval kõrgeväärtuslik tsement.

Põletusahju juures seisab vana vi- lunud tööline Johannes Neeme. Juba 20 aastat töötab ta Kunda vabrikus põletajana. Ta tunneb oma tööd hästi. Tähelepanelikult jälgib ta läbi sinise klaasi tsemendi voolamist põletusahjus, et teada, kas on tarvis kütet lisada või mitte. Vahetevahel kontrollib ta tsemendi tihedust.

Palju raskeid päevi elas saksa oku- patsiooni ajal läbi sm. Neeme. Juba esimestel päevadel vangistati ta saks- laste poolt. Istus 6 kuud vanglas ning saadeti hiljem asumisele.

Nüüd on ta jälle oma töö juures.

Küsimusele: „Kuidas elu läheb?“

vastab ta rõõmsalt: „Mustad päevad on möödas, nüüd võib jälle elada ja töö- tada!“

Kuhu sa iganes vaatad, igal pool keeb töö. Igaüks töötab omal kohal. Töölised jutustavad saksa okupatsi- ooniaegsetest pimedatest päevadest, sel- lest, kuidas paljud neist hukkusid fa- šistlike mõrvarite käte läbi. Nii olid vangistatud ja maha lastud Rudolf Väike, Friedrich Nõmme, Johannes ja Bernhard Niitak, Ants Vilibart, Evald Mutik, Harald Esperg, Ants Kool, Joosep Lampool, August ja Elli Vaino jt. Samuti koostati viimasel ajal ni- mekirju inimeste kohta, kes pidid ohvriks langema fašistlikule terrorile. Kuid Punaarmee kiire edasitung ta- kistas sakslasi nende plaanide läbiviil- misel. Nüüd on Kunda töölised jälle vabad, iga tööline võib takistamatult töötada oma kalli kodumaa hüvan- guks.

S. Lind.